فصل یازدهم – جرائم و مجازاتها

ماده ۱۷۱– متخلفان از تکالیف مقرر در این قانون ،حسب مورد مطابق مواد آتی با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به مجازات حبس یا جریمه نقدی ویا هر دو محکوم خواهند شد .

در صورتی که تخلف از انجام تکالیف قانونی سبب وقوع حـــــــــــادثه ای گردد که منجر به عوارضی مانند نقص عضو ویـا فوت کارگر شود ، دادگاه مکلف است علاوه بر مجـــــــــازاتهای مندرج در این فصل ، نسبت به این موارد طبق قانون تعیین تکلیف نماید..

ماده ۱۷۲ – کار اجباری با توجه به ماده ۶ این قانون به هر شکل ممنوع است و متخلّف علاوه بر پرداخت اجـرت المثـل کـار انجام یافته و جبران خسارت ، با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به حبس از ۹۱ روز تا یک سـال ویـا جریمـه نقدی معادل ۵۰ تا ۲۰۰ برابر حداقل مزد روزانه محکوم خواهد شد هرگاه چند نفر به اتفاق یا از طریق یک مؤسسه شخصی را به کار اجباری بگمارند هر یک از متخلفان به مجازاتهای فوق محکوم و مشترکاً مسؤول پرداخت اجرت المثل خواهنـد بـود . مگر آنکه مسبب اقوی از مباشر باشد ، که در این صورت مسبب شخصاً مسؤول است .

تبصره – چنانچه چند نفر بطور جمعی به کار اجباری گمارده شوند، متخلّف یا متخلفین علاوه بر پرداخت اجـرت المثـل ، بـا توجه به شرایط و امکانات خاطی مراتب جرم به حداکثر مجازات مذکور در این ماده محکوم خواهند شد .

ماده ۱۷۳ – متخلفان از هریک از موارد مذکور در مواد ۱۴۹- ۱۵۱- ۱۵۲- ۱۵۴ – ۱۵۵ و قسمت دوم ماده ۷۸ ، علاوه بر رفـع تخلف ، در مهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینده وزارت کار و امور اجتماعی تعیین خواهد کرد ، با توجه به تعداد کـارگران و حجم کارگاه ، در کارگاههای کمتر از ۱۰۰ نفر برای هر بار تخلف به پرداخت جریمه نقدی از هفتاد تا یکصد پنجاه برابر حـداقل مزد روزانه رسمی یک کارگر در تاریخ صدور حکم محکوم خواهد شد وبه ازای هر صد نفر کارگر در کارگاه ، ۱۰ برابـر حـداقل مزد به حداکثر جریمه مذکور اضافه خواهد شد .

ماده ۱۷۴ – متخلفان از هر یک از موارد مذکور در ماده ۳۸-۴۵ - ۵۹ و تبصره ماده ۴۱ ، برای هر مورد تخلف حسب مـورد علاوه بر رفع تخلف یا تأدیه حقوق کارگر ویا هر دو در مهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینـده وزارت کـار و امـور اجتمـاعی تعیین خواهد کرد به ازای هر کارگر به ترتیب ذیل محکوم خواهند شد:

۱ – برای ۱۰ نفر ، ۲۰ تا ۵۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر.

۲ – برای تا ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰ نفر ، ۵ تا ۱۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر .

۳ – برای بالاتر از ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰۰ نفر ، ۲ تا ۵ برابر حد اقل مزد روزانه یک کارگر .

ماده ۱۷۵– متخلفان از هر یک از موارد مذکور درمواد ۷۸(قسمت اول) – ۸۰ – ۸۱ – ۸۲ – ۹۲ برای هر مورد تخلف حـسب مورد علاوه بر رفع تخلف یا تأدیه حقوق کار گرو یا هردودرمهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینده وزارت کار و امور اجتمـاعی تعیین خواهد کرد، به ازای هر کارگر به ترتیب ذیل محکوم خواهند شد:

۱ – برای تا ۱۰ نفر، ۳۰ تا ۱۰۰ برابر حداقل مزد روزانه کارگر .

۲ – برای تا ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰ نفر ، ۱۰ تا ۳۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر.

۳ – برای بالاتر از ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰۰ نفر ، ۱۰ تا ۳۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر .

در صورت تکرار تخلف ، متخلفان مذکور به ۱/۱ تا۱/۵ برابر حداکثر جرائم نقدی فوق ویا به حبس از ۹۱ روز تا ۱۲۰ روز محکوم خواهند شد .

ماده ۱۷۶ – متخلفان از هر یک از موارد مذکور در مواد ۵۲ – ۶۱ – ۷۵ – ۷۷ – ۷۹ – ۸۳ – ۸۴- و۹۱برای هـر مـورد تخلـف حسب مورد علاوه بر رفع تخلف یا تأدیه حقوق کارگر یا هر دو در مهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینـده وزارت کـار و امـور اجتماعی تعیین خواهد کرد ، به ازای هر کارگر به ترتیب ذیل محکوم خواهند شد:

۱ـ برای تا ۱۰ نفر ، ۲۰۰ تا ۵۰۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر.

۲ – برای تا۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰ نفر، ۲۰ تا ۵۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر.

۳ – برای بالا تر از ۱۰۰ نفر نسبت به مازاد ۱۰۰ نفر ، ۱۰ تا ۲۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر .

۴– در صورت تکرار تخلف ، متخلفان مذکور به حبس از ۹۱ روز تا ۱۸۰ روز محکوم خواهند شد .

ماده ۱۷۷ – متخلفان از هر یک از موارد مذکور در مواد ۸۷ – ۸۹ (قسمت اول ماده)و۹۰ برای هر مورد تخلف حسب مورد علاوه بر رفع تخلف یا تأدیه حقوق کار گر یا هر دو در مهلتی که دادگاه با کسب نظر نماینده وزارت کار وامور اجتماعی تعیین خواهد کرد ، به حبس از ۹۱ تا ۱۲۰ روز ویا جریمه نقدی به ترتیب ذیل محکوم خواهند شد :

۱ – در کارگاههای تا ۱۰ نفر ، ۳۰۰ تا ۶۰۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر .

۲ – در کارگاههای ۱۱ تا ۱۰۰ نفر ، ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ برابر حداقل مزد روزانه یک کارگر .

۳ – در کارگاههای ۱۰۰۰ نفر به بالا ، ۸۰۰ تا ۱۵۰۰ برابر حد اقل مزد روزانه یک کارگر .

در صورت تکرار تخلف ، متخلفان به حبس از ۱۲۱ روز تا ۱۸۰ روز محکوم خواهند شد .

ماده ۱۷۸ – هر کس ، شخص یا اشخاصی را با اجبار و تهدید وادار به قبول عضویت در تشکلهای کارگری یا کار فرمائی نماید ، یا مانع از عضویت آنان در تشکلهای مذکور گردد ونیز چنانچه از ایجاد تشکلهای قانونی آنها جلو گیری نماید ، با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به جریمه نقدی از ۲۰ تا ۱۰۰ برابر حداقل مزد روزانه کارگر در تاریخ صدور حکم یا حبس از ۹۱ تا ۱۲۰ روز ویا هر دو محکوم خواهد شد .

ماده ۱۷۹ – کار فرمایان یا کسانی که مانع ورود یا انجام وظیفه بازرسان کار و مأموران بهداشت کار به کارگاههای مشمول این قانون گردند یا ازدادن اطلاعات و مدارک لازم به ایشان خودداری کنند ، در هر مورد با توجه به شرایط و امکانات خاطی به پرداخت جریمه نقدی از ۱۰۰ تا ۳۰۰ برابر حداقل مزد روزانه کارگر پس از قطعیت حکم ودر صورت تکرار به حبس از ۹۱ روز تا ۱۲۰ روز محکوم خواهند شد .

ماده ۱۸۰ – کارفرمایانی که بر خلاف مفاد ماده ۱۵۹ این قانون از اجرای بموقع آراء قطعی ولازم الاجرای مراجع حل اختلاف این قانون ، علاوه بر اجرای آراء مذکور ، با توجه به شرایط و امکانات خاطی به جریمه نقدی از ۲۰ تا ۲۰۰ برابر حداقل مزد روزانه کار گر محکوم خواهند شد .

ماده ۱۸۱ – کار فرمایانی که اتباع بیگانه را که فاقد پروانه کارند ویا مدت اعتبار پروانه کارشان منقضی شده است به کار گمارند ویا اتباع بیگانه را در کاری غیر از آنچه در پروانه کار آنها قید شده است بپذیرند ویا در مواردی که رابطه استخدامی تبعه بیگانه با کار فرما قطع می گردد مراتب را به وزارت کار وامور اجتماعی اعلام ننمایند ، با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به مجازات حبس از ۹۱ روز تا ۱۸۰ روز محکوم خواهند شد.

ماده ۱۸۲ – کار فرمایانی که بر خلاف ماده ۱۹۲ این قانون از تسلیم آمار واطلاعات مقرر به وزارت کار وامور اجتماعی خودداری نمایند ، علاوه بر الزام به ارائه آمار واطلاعات مورد نیاز وزارت کار وامور اجتماعی ، در هر مورد با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به جریمه نقدی از ۵۰ تا۲۵۰ برابر حداقل مزد روزانه کارگر محکوم خواهند شد .

ماده ۱۸۳ – کارفرمایانی که بر خلاف مفاد ماده ۱۴۸ این قانون از بیمه نمودن کارگران خودداری نمایند، علاوه بر تأدیه کلیه حقوق متعلق به کارگر (سهم کارفرما) با توجه به شرایط و امکانات خاطی و مراتب جرم به جریمه نقدی معادل دو تا ده برابر حق بیمه مربوطه محکوم خواهند شد.

ماده ۱۸۴ – در کلیه مواردی که تخلف از ناحیه اشخاص حقوقی باشد ، اجرت المثل کار انجام شده وطلب وخسارت باید از اموال شخص حقوقی پرداخت شود، ولی مسئولیت جزائی اعم از حبس ، جریمه نقدی ویا هردو حالت متوجه مدیر عامل یا

مدیر مسئول شخصیت حقوقی است که تخلف به دستور او انجام گرفته است و کیفر در باره مسئولین مذکور اجـراء خواهـد شد .

ماده ۱۸۵ – رسیدگی به جرائم مذکور درمواد ۱۷۱ تا ۱۸۴ در صلاحیت دادگاههای کیفری دادگـستری اسـت ، رسـیدگی در دادسرا و دادگاه خارج از نوبت به عمل خواهد آمد.

ماده ۱۸۶ – جرائم نقدی مقرر در این قانون در حساب مخصوصی در بانک واریز خواهد شد واین وجوه تحت نظر وزارت کـار وامور اجتماعی به موجب آئین نامه ای که به تصویب هیأت وزیران میرسد ، جهت امور رفاهی ، آموزشی و فرهنگی کـارگران به مصرف خواهد رسید .